

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1072/2015
04.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић, Биљане Драгојевић, Миломира Николића и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача М.Б. из К., чији је пуномоћник Б.Р., адвокат из К., против противника предлагача Републике Србије, коју заступа Више јавно тужилаштво у Крагујевцу, ради рехабилитације предлагача, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Рех – ж – 97/14 од 25.12.2014. године, на седници одржаној 04.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Рех – ж – 97/14 од 25.12.2014. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Рех – ж – 97/14 од 25.12.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Рех 33/14 од 21.03.2014. године, одбијен је као неоснован захтев М.Б. из К., рођеног ... године у Ц., Општина С., од оца М. којим је тражио да се утврди да је био жртва прогона и насиља из идеолошких и политичких разлога, те је у целини ништава од дана доношења пресуде Војног суда у Београду Ик 195/57 од 21.05.1957. године, којом је Б. М. оглашен кривим и осуђен на казну строгог затвора у трајању од 14 година и 4 године ограничења грађанских права због кривичног дела оружане побуне из члана 104. став 1. КЗ, ФНРЈ, као и да се утврди да су ништаве све њене правне последице па да се рехабилитовано лице сматра неосуђиваним, а време трајања извршене казне сматра неоправданим лишењем слободе. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Рех – ж- 97/14 од 25.12.2014. године, одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено решење Вишег суда у Крагујевцу.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 413. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/2014, ступио на снагу 31.05.2014. године), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, јер се не ради о уједначавању судске праксе и новом тумачењу права.

Наиме, чланом 18. став 3. Закона о рехабилитацији („Сл. гласник РС“, број 92/2011), прописано је да против правноснажног решења у поступку рехабилитације ревизија није дозвољена. Стога се ревизија не може изјавити против одлуке против које се по закону не може поднети (члан 410. став 2. тачка 5. ЗПП).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, у вези члана 18. Закона о рехабилитацији донео одлуку као у изреци.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**